

שנת עולם

נוהגים לאכול בימי ראש השנה, בשר שמן ודברים מתוקים, ככתוב בספר נחמיה "לכו אכלו משמנים ושתו ממתקים ושלחו מנות לאין נכון לו, כי קדוש היום לאדונינו... ובספר אביר הרועים (ח"א) לא היה יום אחד בכל ימות השנה, כמו יום ראש השנה, שהיה מרן זצ"ל שמח בו באופן מיוחד, והיתה השמחה מאירה את פניו, והיה מאיר פנים באופן מיוחד לכל אדם, בסבלנות רבה, ומבלי שום הקפדה.

מרן זצוק"ל
תנ"י-תשנ"ג

ציאה
19:13
כניסה
18:23

הזמנים לפי אור החיים הקדוש

בדורו של מרן

ראש השנה / תשרי / תש"פ

משולחנו של מר"ן פאר הדור

בליל ראש השנה נוהגים לאכול מיני מאכלים לסימן טוב. ופרטי הדינים השייכים לזה נתבארו כאן בדיני סדר ראש השנה.

רבותינו בגמרא במסכת ראש השנה (טז.) גילו לנו ידיעה יקרת ערך, כי ביום ראש השנה, שהוא היום בו נברא אדם הראשון, השם יתברך יושב ודן את כל יצורי העולם, וכל מאורע כמעט, אשר יבא על הברואים במשך כל השנה כולה, נגזר עליהם מאותו יום נורא ואיום, יום המשפט הגדול של כל באי עולם. וברור הדבר, כי לא לחינם סיפרו לנו רבותינו על כך, אלא מפני שיש לכך השלכה מרכזית בעבורינו, שנדע לנכון להתכונן כראוי לימים אלו, לחזור בתשובה על מעשינו, ולקבל על עצמינו קבלות איתנות לשנה הבאה, ולהתחנן להשם יתברך שישמע קולינו בתפילה מתוך כוונה כראוי, ושיחדש עלינו שנה טובה.

והדברים קל וחומר, שהרי כל אדם שיבא למשפט לפני מלך בשר ודם, אפילו אם אותו המלך יהיה רחמן מאין כמותו, יפחד אותו האדם מאד מאימת המלך, ובוודאי יבטיח לו כי מכאן ולהבא יזהר לשפר מעשיו, ויבטיח לו כמה וכמה הבטחות על מעשיו שיהיו מכאן ולהבא. וכאשר יבא אותו אדם לפני המלך שוב, בשנה הבאה, הרי יגדל מאד כעסו של המלך כאשר יראה כי אותו אדם לא שינה מדרכיו העקלקלות מאומה, ונשאר באותה דרגה שהיה קודם לכן. וכמו כן אצלינו שאנו באים לידון לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, שאף שמלכינו הוא מלך רחום וחנון, אך אפים ורב חסד, מכל מקום לא יתכן שאדם יחזור בכל שנה ושנה ויבטיח לה' יתברך שישתפרו מעשיו, ובכל שנה יחזור על אותם קבלות שקיבל על עצמו בשנה שעברה. ואדרבא, תגדל עליו התרעומת על עצם החוצפה והעזות שיש במעשה זה, לבא בכל שנה ולדרוש מה' שירחם עליו לתת לו חיים טובים, והוא בכל דרכיו ימשיך להרשיע. ובאמת שעובדה זו קיימת אצל רבים מאד, שהם מסתכלים בימות הזקנה על כל מהלך חייהם, ורואים שבעצם לא נראה שום שיפור משמעותי בעבודת ה' אצלם, וכל חייהם הם "זורמים" עם קצב החיים, עד ליום מותם. ואחד הטעמים העיקריים לדבר זה, הוא מחוסר התבוננות נכונה בעבודת ה'. ומרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל, כל ימיו, היה עובד בכל כוחותיו את ה' יתברך. כי לא נתן למאורעות החיים לרפות את ידיו, ותמיד תמיד היה מתאמץ להרבות עוד ועוד תורה לעצמו ולכלל ישראל, ואפילו בימי זקנתו שהיה רפה כוח, בכל זאת היה מתבונן וחוקר ודורש ומתעניין איך יוכל להרבות עוד תורה, איך יוכל להרבות חסד, ולכן נתן לו ה' יתברך סיעתא דשמיא פלאית, שבכל העולם כולו לומדים את תורתו עד ביאת משיח צדקינו. והרבה מוסר נוכל ללמוד מעבודת ה' של מרן זצ"ל ושל שאר גדולי ישראל, וכפי שסיפרנו בספר אביר הרועים חלק שני, שבשנת התשס"ט, קם מרן זצ"ל ממיטתו בשעה מוקדמת בבוקר, והלך כדרכו למקום לימודו. כשבא ליישב על כסאו, נדחף הכיסא, ונפל הרב מרן זצ"ל ארצה, וקיבל מכה חזקה עד שנשברה עצם בגבו, וכך מצא עצמו נופל סמוך לשידה ועליה ספרים. החל קורא בשארית כוחותיו לבני ביתו שיבואו להצילו, ואין דובר אליו דבר, כי גדל הכאב מאד, וקולו לא נשמע אלא בקושי. לאחר כמה דקות, בא בנו, נגש לחדר הלימוד של מרן זצ"ל, ובראותו את המראה, נחרד בלבו כי נפל ארון האלוהים. והנה רואות עיניו את מרן זצ"ל, שהוא יושב על הארץ, ספר בידו והוא שקוע בלימודו. שאל אותו בבהלה, מה אירע? הגיד לו מרן זצ"ל את כל הקורות אותו, ואת התלאה אשר מצאתו, ומאחר ולא נשמע קולו, ישב לעסוק בתורה, שלא יהא יושב בטל. כך היה מתאמץ וחי חיים אמתיים תמיד, חיים שמביאים לידי חיי נצח בעולם הזה ובעולם הבא. כעת כשאנו סמוכים לראש השנה, צריך כל אדם לבחון עצמו במה אינו נוהג כשורה בעבודת ה', ויראה לקבל על עצמו איזה דבר שהוא אינו שלם בו, אבל שידע שאותה הקבלה תהיה מתוך התבוננות נכונה, באופן שאף אילו יעברו עליו כל הגלים שבעולם, לא ירפה ממה שקיבל על עצמו באותו המעשה, ועל ידי זה יהיה ראוי להיקרא בעל תשובה, שיראו מן השמים את יקרת רוחו, ותשמע תפילתו ברצון לפני ה' יתברך, כמו שאמר הקדוש ברוך הוא "פתחו לי פתח כחודו של מחט (שאותו הפתח הוא מפולש מצד לצד, ואינו נסתם לעולם), ואני אפתח לכם פתח כפתחו של אולם".

כבעל העלון, מברך את כל הקוראים/ות היקרים/ות וכל מי שזוכה להפיץ ולזכות הרבים בדרך כזו או אחרת בברכת כתיבה וחתימה טובה תכתבו בספרן של צדיקים גמורים. ימלא ה' כל משאלות לבכם לטובה ולברכה, שנה טובה מתוקה ומבורכת!

העלון לעילוי נשמת מור אבי ניסים אלבס בן ברטה ושלמה שלמה שלם בן שושנה
שושנה שלם בת ויקטוריה ידידי איציק הרוש בן חנניה

זיזוק לאליהו

אשרי אדם מצא חכמה
ואדם יפיק רבונה
משלג

הצלחת אשת חיל שלי היקרה
הבן והבנות למשפחת אלבס

הרב חיים
רבי
שליט"א רב
המוסדות

ראש השנה

וה' פקד | תשרי | תש"פ

מפטירין - ויהי איש

"אני? דודי? דודי?!"

בית מדרש לתורה
עטרת חכמים
תל-גבורים חולון

החיזוק השבועי

הרב אליהו רבי שליט"א דאש כולל "עטרת חכמים" חולון

שלום וברכה מורי ורבותי!

הדקות של חינוך הילדים שלנו, או ליתר דיוק, חינוך ההורים.

ושימו לב טוב! אביי, האמורא הגדול, אחד מגדולי הדור בדורו, גדל ללא אבא וללא אמא. כאשר אמו נתעברה אביו נפטר מן העולם, ובשעה שאמו ילדתו היא עצמה נפטרה מן העולם. ולכן נבחר לו השם אביי, המציינים את ראשי התיבות: "אֶשֶׁר בְּךָ יִרְחַם יְתוּם" (הושע יד, ד).

כל ילד יתום שרואה אדם כמו אביי, שזכה והגיע להיות גדול הדור אומר לעצמו: "גם לי יש סיכוי", וכך הוא מתנחם על מות הוריו.

לאביי הייתה אמא מאמצת שבאופן קבוע הוא היה אומר בשמה דברי חכמה.

אחד מדברי החכמה שאמר בשמה מובא במסכת יומא דף ע"ח עמוד ב'. וכך אמרה האמא לבנה המאומץ: "אביי דע לך, תינוק ברגע שהוא נולד, הדבר היחיד שהוא צריך יותר מכל הם מים חמים ושמן לסוך בהם את גופו, כאשר הוא גדל קצת צריך להביא לו ביצה בתוך גבינה עם קצת פירורי לחם, אבל כאשר הוא גדל עוד יותר הדבר שהוא צריך יותר מכל הוא לשבור כלים, תן לו כלים והוא ישבור אותם".

ממשיכה הגמרא ומספרת, שהאמורא רבא נהג לפי זה והיה קונה לבנים שלו כלים עם פגמים קלים ואומר להם: "לכו ותשברו אותם". מה ההיגיון בזה? למה אנחנו צריכים להעניק לילד את הזכות לשבור משהו?

התשובה היא, שאתה לא הולך לגדל את הילד לפי הראש שלך ולפי הצרכים שלך, אלא אתה מגדל אותו לפי הצרכים שלו, לפי היכולות שלו ולפי הדרישות הנפשיות שלו! אם יש גיל שילד צריך לשבור משהו ונשבר לך משהו בבית, גם אם לא רצית בכלל שהוא ישבר, אתה לא אמור לנזוף בו, אתה הורס אותו. אתה אמור לחבק אותו ולנשק אותו ולהגיד לו: "עשית את זה טוב מדי! מחר אני אכוון אותך אלו דברים כדאי לשבור". אין משהו ששייך לילדים שלנו ויש לנו זכות קדימה כלפיו. קודם כל הילדים ורק לאחר מכן אנחנו. דירה, רכב, וכל מה שמסביב בוחרים אך ורק לפי צרכי הילדים ורק לאחר מכן לפי הצרכים שלנו. בהצלחה רבה לכולנו, וברוכים תהיו!

לשון הרע

לא מדבר אליו

החפץ חיים
רבי ישראל
מאיר הכהן
זצוק"ל

הלכות לשון הרע, כלל ז', סעיף ג'

כשם שאסור לקבל לשון הרע אם שמע מאחד, כך הדין אם שמע משניים או יותר. ואפילו סיפרו לו דבר שאין נעשין המספרים רשעים בגלל שסיפרו אם הסיפור אמת, בכל אז אסור להאמין ולהחליט שזה אמת, כיון שלא חל שם עדות רק בבית דין. אבל חוץ לבית לא. ואם סיפרו שקר מחוץ לבית דין לא נקראים עדי שקר, אלא מוציאי שם רע סתם. וכל זה להחליט, אבל לחוש, מותר אפילו שמע רק מאחד.

מדוע אנשים לא אומרים "תודה"?

בשיחתנו נעמוד היום על דבר תמוה אותו חווים כולנו מדי יום, והיום נבין יותר עד כמה הוא תמוה ועד כמה תלוי בכל אחד ואחד מאתנו לצאת מאותה תמיהה ולהתחיל חיים חדשים... וכלפי מה הדברים אמורים? פעמים רבות עשית טובה למאן דהו, פעמים רבות טרחת למען מישהו ממשפחתך או מחברך, פעמים רבות אפילו עשית זאת למען אדם זר שלא היית חייב או מחויב לכלום בעבורו. והנה, את התודה שקיבלת, קיבלת רזה ודחוייה, ושלא לומר "מאולצת", וגם זאת בשפה רפה. פעמים רבות אנו שמים לב, שהסובבים אותנו לא יודעים, כביכול, להעריך את אשר עשינו למענם, ובעלי חמורה עוד יותר, בכל תהלכותיו של האדם מול בוראו. האלוקים, שמעניק לך מדי יום גם את החמצן וגם את הכוח לנשום את אותו חמצן, אותו אחד שמסדר לך את הגוף רמ"ח איברים ושס"ה גידים, דואג להעביר לך את האוכל לכל ניים וניים בדם בצורה מבוקרת ובפיקוח הדוק. והנה, ישנם אנשים "השוכחים" להודות לאלוקים על כך. אם אמרו חז"ל על הפסוק: "כל הנשמה תהלל יי"ה" (תהלים קג, ו), שעל כל נשימה ונשימה יש צורך להודות לבורא העולם (בראשית רבה יד, ט), הרי שאנשים לא רק שלא עושים זאת בכל נשימה, ולא רק שלא בכל יום, אלא במקרים חריגים נזכרים בכך במקסימום בערבו של יום כיפור. ועל כך נשאלת השאלה הראשונה - למה? מה גורם לבני אדם שלא לאהוב לומר "תודה"? כאשר האדם מכין לעצמו את רשימת הטובות אותן העניק לו האלוקים, וכאשר הוא מבין באיזה מצב יכול הוא להיות באותה שעה, הרי שהוא זוכה, מעבר ליכות האמיתית לומר תודה, ביכות נוספת והיא: לחיות חיים מאושרים. לזכור ולהבין עד כמה עוטף אותו ריבונו של העולם באהבה ובטוב ועד כמה כל הטוב הזה אמור לגרום לו להתפרצות של אושר ושמחה. מלבד בעיות כאלו ואחרות, וכגון "אין אדם יוצא מן העולם וחצי תאוותו בידו" (קהלת רבה פרשה ג, אות י), "יש לו מנה רוצה מאתיים" (שם), הגורמות לאדם שלא להתלהב ולהתפעל מהטוב המונח לפתחו. ברוכים תהיו!

להצטרפות לחיזוק היומי, שלחו הודעת וואטסאפ למס' 052-7680007

רוצים לקבל העלון

שלחו בקשה

050-6255911

WhatsApp

הדפסת, הפצת, זכית בזיכוי הרבים

העלון לעילוי נשמתם של מוראבי
היקר ניסים אלבס בן ברטה ושלמה
וחמי משה חכמון בן רינה